

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/368/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215212867
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2215212867.3

Rozhodnutie

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred samosudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a. s., so sídlom, 841 04 Bratislava, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Strelák & Petkov, so sídlom Na vřšku 12, 811 01 Bratislava, IČO: 318 19 702, konajúc JUDr. Alanom Strelákom, proti žalovanej: E. S., W.. XX.H. XXXX, F. N. XXXX/XX, XXX XX U. Y., o zaplatenie 1155,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 269,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 269,95 eur od 25. augusta 2014 až do zaplatenia, a to v mesačných splátkach v sume 30 eur splatných vždy do 28. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci pod následkom straty výhody splátok, na číslo účtu vedenej v Poštovej banke a.s.: IBAN: L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, BIC: POBNSKBA, VS: XXXXXXXXXX.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 14. júla 2015 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovaná zaviazaná k zaplateniu istiny vo výške 1155,50 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 26. júla 2013 č. XXXXXXXXXX poskytol žalovanej úver vo výške 900 eur za odplatu 342 eur a žalovaná sa zaviazala uhradiť mu čiastku 1242 eur v 13 mesačných splátkach. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania so splatením úveru, žalobca v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka zosplatnil celý úver. Žalobcom uplatnená suma 1155,50 eur predstavuje rozdiel medzi sumou 1242 eur a čiastkou 86,50 eur, ktorú žalovaná do podania žaloby zaplatila. Žalobca si okrem istiny uplatňuje úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1155,50 eur od 6. februára 2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Súd žalobu podľa § 79 ods. 4 O. s. p. spolu s procesnými poučeniami vrátane ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. doručil žalovanej (dňa 7. októbra 2015, č.l. 12), zároveň ju podľa § 114 ods. 3 O. s. p. vyzval, aby sa k veci v lehote 15 dní písomne vyjadrila. Žalovaná sa k žalobnému návrhu písomne nevyjadrila. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a pripojenými listinnými dôkazmi, najmä Zmluvou o spotrebiteľskom úvere Kešovka č. XXXXXXXXXX z 26. júla 2013 (č.l. 2), predžalobnou upomienkou, Oznámením o zosplatnení záväzku z 22. mája 2014 (č.l. 5), stanoviskom žalobcu zo 7. októbra 2015 (č.l. 21), splátkovým kalendárom (č.l. 26), zmluvou o poskytovaní domáceho servisu z 26. júla 2013 (č.l. 31), splátkovým kalendárom (č.l. 32), zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo 17. decembra 2012 (č.l. 33), zmluvou o poskytovaní domáceho servisu zo 17. decembra 2012 (č.l. 37), výsluchom žalovanej a svedkyne, ako aj úrokovými mierami úverov zo stránky Národnej banky Slovenska a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 26.júla 2013 (č.l. 2) na formulárovom tlačive žalobcu, označenom aj ako KEŠOVKA, vyplýva, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 900,- eur s úrokom 20 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, vo výške 14 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa uvedeného tlačiva si za poskytnutie úveru mal žalobca účtovať odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa zmluvy sa žalovaná ako dlžník zaviazala zaplatiť istinu vo výške 900,- eur a odplatu vo výške 342,- eur, a tak celková dlžná suma na úhradu bola vo výške 1242,- eur, ktorú mala žalovaná uhradiť 13. mesačnými splátkami, a to prvé tri splátky po 4,50 eur a nasledujúcich 10 splátok po 122,85 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom doporučený termín úhrady bol 25. deň v mesiaci. Priemerná RPMN ku dňa podpisu zmluvy, pri splatnosti 13 mesiacov, bola vo výške 48,52 %. Podľa bodu 1. Obchodných podmienok na rube tlačiva zmluvy je RPMN vo výške 67,70%, pri splatnosti úveru 13 mesiacov. Podľa bodu 3 Obchodných podmienok pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania. Po dohode zmluvných strán je dlžník/spoludlžník povinný uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutej istiny, najmenej 67,-eur, ktorá po dohode zmluvných strán nepodlieha vyúčtovaniu. Ďalej žalovaná a žalobca, tým istým dňom, dňa 26.júla 2013 uzatvorili medzi inými aj zmluvu o poskytovaní domáceho servisu ako konzultačných a nadštandardných službách spočívajúcich v starostlivosti o dlžníka v súvislosti s úverovou zmluvou č. 120132036 zo dňa 26.júla 2013. Za poskytovanie tejto doplnkovej služby mala žalovaná zaplatiť odmenu 368,55 eur, ktorú mala splatiť v 3 mesačných splátkach po 122,85 eur (tiež vo výške splátky úveru), ktoré boli splatné spolu so splátkami úveru.

Žalobca predžalobnou upomienkou z 20.marca 2014 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 418,40 eur do 5 dní od obdržania výzvy v hotovosti obchodnému zástupcovi, resp. do pokladne spoločnosti, resp. na špecifikovaný bankový účet, pričom ju súčasne v súlade s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka upozornil, že po márnom uplynutí 15-dňovej lehoty bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky so zmluvne dojednanými sankciami.

Prípisom z 22.mája 2014 žalobca žalovanej oznámil zosplatenie úveru (spätne) k 5.februáru 2014 z dôvodu omeškania, pričom ju vyzval na úhradu sumy 1454,30 eur.

Z výsluchu žalovanej súd zistil, že asi pred 3 rokmi sa dopyčovala o kešovke. Opatruje svoje dieťa, žije len z opatrovateľského príspevku. V decembri 2012 najprv navštívila spoločnosť TELERVIS PLUS a.s., informujúc sa o pôžičku. Vtedy ju odmietli. Neskôr jej volali, že predsa má schválenú pôžičku, nech sa dostaví do kancelárie. Tam popísala farebné zmluvy, s tým, že mala dostať 500 eur, avšak na ruku dostala zhruba 300 eur, totiž rovno musela zaplatiť servisný poplatok 204,75 Eur. Tento úver riadne splácala, a preto sa jej v júli 2013 ozvali opäť zo spoločnosti, že má nárok na nový úver. Tak zase v júli 2013 išla do kancelárie, podpísala farebné zmluvy, avšak na ruku na miesto 900 Eur, ktoré boli písané v zmluve, dostala v skutočnosti okolo 400 Eur. Totiž z tých 900 Eur si strhli 339,50 eur na starú zmluvu a tiež si rovno strhli 128 eur na servisný poplatok a splátku úveru. Pokiaľ si dobre spomína tak konala s istou pani Feketeovou, pričom ju navrhla ako svedka. Tento nový úver sa snažila riadne splácať, avšak nedokázala ho v celosti splatiť, dostala sa do veľmi zlej finančnej situácii, stará o tri sa maloleté deti, dostáva len minimálnu podporu, nie je schopná ani len minimálne splátky splácať a cíti sa byť podvedená.

Svedkyňa Mgr Edita Feketeová uviedla, že žalovanú pozná, ako klientku z kešovky, a tiež ako opatrovníčku, totiž opatruje svoju postihnutú dcéru. Keď žalovaná zobrala tú pôžičku, svedkyňa vystupovala ako sprostredkovateľka, žalovaná sa sťažovala, že má finančné ťažkosti. Svedkyňa už dva roky nepracuje pre kešovku. So žalovanou bývajú v jednej ulici, tak ju navštívila, vypísala jej zákaznícku kartu, tú zanesla do firmy. Šéf súhlasil s úverom, na druhý alebo tretí deň potom vyplatila žalovanej hotovosť. Na otázku či žalovaná mala len jednu zmluvu, uviedla, že žalovaná mala aj refinanc. Na otázku ako prebieha poskytovanie úveru, uviedla, že z poskytnutej úverovej sumy si ponecháva (sprostredkovateľ) prvú mesačnú splátku, zvyšok sa vypláca klientovi. Na otázku, aby sa vyjadrila k domácomu servisu, uviedla, že jedná sa o tri splátky z úveru a znamená to, že klient nemusí nikam ísť, u nich doma sa vypláca hotovosť, ako aj vyberajú splátky. Poznámka súdu, teda jedná sa o kvázi odmenu?, na to svedkyňa uviedla, že dá sa to takto povedať, avšak táto suma nie je pre sprostredkovateľa, ale pre firmu. Totiž za každú zmluvu si Sprostredkovateľ účtoval 10 Eur a týždenne 6% z vybratých peňazí na splátky. Prebiehalo tzv. týždenné vyúčtovanie, čo vybrali z domácnosti, 6% odrátali, tieto si mohli ponechať. Ostatné peniaze odvedli na účet firmu. Na otázku, aby sa vyjadrila k refinancovaniu, uviedla,

pokiaľ klient splatil osem splátok na pôvodnú zmluvu, potom mohol prejsť na refinancovanie. Na nový úver - refinanc z úverovej sumy sa odrátala čiastka - dlh z pôvodnej zmluvy a 1.splátka z novej zmluvy. Totiž klient mohol mať len 1 zmluvu. Či refinancovanie ponúkali automaticky, uviedla, že niekedy oň požiadali sami klienti, ale aj z firmy dostali zoznam klientov, ktorí splňali podmienky na refinancovanie úverov.

Zo splátkového kalendára k zmluve č. XXXXXXXXXX (č.l. 26) je zrejmé, že na ľavej strane knižky sa evidoval domáci servis s počtom splátok 3, sumou splátky 122,85 eur, sumou celkom 368,55 eur; pričom dňa 26.júla 2013 (dňom podpisu zmluvy) bola vybratá čiastka 123 eur a započítaný preplatok 81,05 eur. Na pravej strane knižky sa evidovalo splácanie úveru, kde 26.júla 2013 (dňom podpisu zmluvy) bola vybratá čiastka 5 eur a započítaný preplatok 8,50 eur.

Zo splátkového kalendára k zmluve č. XXXXXXXXXX (č.l. 32) je zrejmé, že na ľavej strane knižky sa evidoval domáci servis s počtom splátok 3, sumou splátky 68,25 eur, sumou celkom 204,74 eur; pričom dňa 17.decembra 2012 (dňom podpisu zmluvy) bola vybratá čiastka 68,50 eur, dňa 18.februára 2013 bola vybratá čiastka 68,50 eur a 18.marca 2013 suma 45 eur. Na pravej strane knižky sa evidovalo splácanie úveru, kde dňa 17.decembra 2012 (dňom podpisu zmluvy) bola vybratá čiastka 2,50 eur, dňa 18.februára 2013 bola vybratá čiastka 2,50 eur, dňa 31.marca 2013 bola vybratá čiastka 17,50 eur, dňa 13.mája 2013 bola vybratá čiastka 121,50 eur, dňa 31.mája 2013 bola vybratá čiastka 68,50 eur, dňa 25.júna 2013 bola vybratá čiastka 70 eur, dňa 19.júla 2013 bola vybratá čiastka 70 eur a dňa 26.júla 2013 (ku dňu podpísania novej zmluvy) bola vybratá čiastka 339,50 eur. Navyše na ľavej strane knižky sú poznámkovite uvedené čiastky 900 (nový úver) mínus 339,50 (suma započítaná na starý úver) mínus 128 (prvá splátka z nového úveru) a teda zostatok 432,50 (vyplatené k rukám z nového úveru).

V danom prípade súd sa predovšetkým zaoberal náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže uvedenú zmluvu je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom v znení účinnom od 10.6.2013).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

Podľa § 2 písm. a), b) a c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu, okrem takej finančnej inštitúcie, ktorej nebolo udelené povolenie na činnosť Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 9 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

I keď sporná zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), je zrejmé, že predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah žalobcu a žalovanej založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv) a ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností). Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy) je potrebné vykladať v súlade s obsahom smernice 93/13/EHS v zmysle princípu tzv. nepriameho účinku smernice, podľa ktorého súd je povinný vykladať vnútroštátne právo v súlade s cieľmi, ktoré boli sledované touto smernicou - táto sa nevzťahuje len na zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (ako to vyplýva z uvedeného § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale na všetky zmluvy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o spornú zmluvu, žalovaný má s poukazom na § 2 písm. a) citovaného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže pri jej uzavretí nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a žalobca má s poukazom na § 2 písm. b) citovaného

zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovaným vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Súd mal za preukázané, že medzi spoločnosťou žalobcu a žalovanou bola dňa 26.júla 2013 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 900,-eur, pri cene úveru vo výške 342,- eur s tým, že žalovaná mala poskytnutý úver splatiť 13. mesačnými splátkami, a to počnúc 10. dňom po uzavretí zmluvy, pričom každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom žalobca odporučil ako termín úhrady 25. deň v mesiaci. Prvé tri splátky mali byť uhradené vo výške po 4,50 eur mesačne a nasledujúcich 10 splátok po 122,85 eur mesačne.

Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, ktorá je uvedená pod písm. f/ túto nie je možné nahradiť určením počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. k/. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy. Nepochybne tento údaj v predmetnej zmluve chýba. V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. k/ vyššie citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.augusta 2013.

V predmetnej zmluve chýbajú obligatórne náležitosti, čo spôsobuje dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa opäť v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (od 10.6.2013 do 31.1.2014) nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona obchodná praktika sa považuje za nekalú ak a/ je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti b/ podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výroku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktoré mu je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9.

Podľa § 8 ods. 3 citovaného zákona obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Odbornou starostlivosťou v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

Podľa § 4 ods. 8 citovaného zákona predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Pokiaľ ide o termíny splatnosti dojednaných splátok, táto je v zmluve dojednaná v čl. II, pričom v tejto časti sa konštatuje, že prvá splátka je splatná na 10.deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia je splatná na 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V ďalšej časti sa uvádza, že doporučený termín úhrady splátok je 25.deň v mesiaci. Toto ustanovenie, pokiaľ ide o splatnosť splátok, je pre bežného

spotrebiteľa nezrozumiteľné a zmätočné, pretože nejednoznačne a zložito určuje termíny splatnosti jednotlivých splátok, keďže na základe takéhoto ustanovenia je bežný spotrebiteľ odkázaný sám si vypočítavať splatnosti jednotlivých splátok. Čím zložitejšie je ustanovená splatnosť každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať včas, naviac, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby boli určito a presne vymedzené jednotlivé termíny splatnosti splátok. Preto súd vyvodil, že na túto časť zmluvy nemožno prihliadať. Navyše aj právny zástupca, neodvodniac prečo a akým spôsobom dospel k určeniu splatností splátok, vo svojom vyjadrení doručenom 13.októbra 2015 uviedol tabuľku splatnosti jednotlivých splátok s rôznymi dňami splatnosti, z čoho je evidentné, že takéto zmluvné ustanovenie o splatnosti splátok je skutočne nezrozumiteľné.

Ďalej výška celkovej odplaty, aj keď bola v zmluve uvedená v sume 342,- eur, táto však zahŕňala aj 20 % úrok z úveru, aj odmenu za poskytnutie úveru vo výške 18 %, teda nie je zrejme v akej výške v jednotlivých splátkach mali byť uhrádzané úroky a odmena.

Uvedené nedostatky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods.1, písm. b/ sankcionuje tým, že takýto spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd považuje za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalobca v zmluve uvádza okrem úroku aj akúsi odmenu vo výške 18% z istiny a neuvádza za čo táto odmena patrí. Zmluva v tejto časti je preto neurčitá a z toho dôvodu absolútne neplatná s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše opäť takýto postup možno vyhodnotiť ako nepoctivé správanie a nekalú obchodnú prax, ktorou žalobca sa snažil vyvolať dojem nízkeho zmluvného úroku. „Odmena“ ako zisk veriteľa, pokiaľ nesúvisí s nejakým iným konkrétnym jeho plnením vo vzťahu k dlžníkovi okrem poskytnutia úveru, predstavuje vo svojej podstate úrok. V danom prípade, ak by sme vychádzali zo záveru, že odmena je len za to, že bol poskytnutý úver, znamená to, že mala byť zahrnutá do úroku a v takomto prípade dohodnutý úrok by predstavoval 38% istiny za dohodnutú dobu 13 mesiacov splatnosti, čo ročne činí 35,07%.

V tejto súvislosti súd zisťoval priemerné úrokové sadzby na internetovej stránke NBS pri spotrebiteľských úveroch v júli 2013 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov a zistil priemernú úrokovú sadzbu 15,56% p.a. Súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach sa zaoberal platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Najvyšší súd SR v rozsudku 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.apríla 2012 uviedol, že neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník z takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané, až úžernícke úroky.

Podľa názoru súdu, pokiaľ dohodnutý úrok predstavuje navýšenie viac ako 100% oproti priemeru bánk, ide o úrok neplatný pre rozpor so zásadou dobrých mravov.

Aj z uvedených dôvodov súd preto vyhodnotil časť úverovej zmluvy, a to v časti dohody o odplate za neplatnú s poukazom na § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 41 Občianskeho zákonníka. V tomto konkrétnom prípade sú však pochybnosti o platnosti zmluvy aj pre jej nezhody vôle s prejavom vo vzťahu k základnej náležitosti úverovej zmluvy, t.j. výšky úveru. V prvej časti zmluvy je totiž uvedená výška úveru 900 Eur, ale v ďalšej časti sa žalovaná zaviazala uhradiť istinu 1242 Eur. Ako už súd uviedol zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná a preto aj tieto povinné náležitosti zmluvy musia byť uvedené v písomnej forme. Aj pri závere o absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka by žalovaná mala žalobcovi vrátiť len skutočné plnenie, ktoré od žalobcu dostala s poukazom na § 457 Občianskeho zákonníka.

Totožný právny záver o posúdení úveru bez úrokov a bez poplatkov je potrebné prijať aj pri predchádzajúcej úverovej zmluve, keďže jedná sa o ten istý typ zmluvy, čo potvrdila aj svedkyňa, ako aj žalovanou predložená úverová zmluva zo 17.decembra 2012 (č.l. 33). Znamená to, že aj z predchádzajúceho úveru mala žalobkyňa vrátiť len sumu 500 Eur (sumu poskytnutého úveru) a nie 690 eur. Pokiaľ teda zo sporného úveru 900 Eur bola použitá suma na úhradu tohto predchádzajúceho úveru, a to v časti sumy 339,50 Eur, išlo o neoprávnenú úhradu, na ktorú žalobca takýmto zastieracím spôsobom nemal nárok. (Najmä ak za poskytnutý úver 500 eur žalovaná zaplatila celkom 874 eur).

Vzhľadom na výpoveď svedkyne, ako aj na zistenú skutočnosť, súd dospel k záveru, že žalobca poskytol žalovanej úver len vo výške 560,50 Eur (900 - 339,50). Žalovaná z tohto úveru uhradila, tak ako to

aj potvrdila svedkyňa, v deň uzavretia zmluvy 128 eur, z toho 5 eur na úver, a 123 eur ako poplatok za tzv. domáci servis, na ktorý však opäť nemal nárok, keďže ako to už súd uviedol úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Totiž súd zastáva názor, že takáto osobitná dohoda ohľadom tzv. domáceho servisu, je neplatný pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ v návaznosti na § 3 ods. 1. Je totiž neúnosné, aby pri úvere 900 eur bola vyše 1/3 poskytnutého úveru určená ako poplatok za službu : inkasovanie splátok. Navyše tieto náklady mali byť zahrnuté do RPMN podľa § 2 písm. g/ Zákona č. 129/2010 Z.z., čo nepochybne nebolo urobené a to opäť súd viedlo k aplikácii § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z.

Žalobca teda neoprávnene zo sumy úveru zrazil aj spomínaný poplatok 123 Eur, teda úver sa reálne ponížil o túto sumu. Z vyššie uvedených dôvodov súd ustálil dlh žalovanej voči žalobcovi nasledovne: z 900 eur (úverovej istiny) mínus 339,50 eur (odvedené na vyplatenie starého úveru) mínus 123 eur (za tzv.domáci servis) mínus 5 eur (započítaný na splátku) mínus 81,05 eur (preplatok na tzv.domácom servise) mínus 8,50 eur (preplatok na splátke); teda reálne bola vyplatená hotovosť k rukám žalovanej 342,95 eur. Následne žalovaná zaplatila dňa 22.decembra 2013 sumu 73 eur (vyplýva z tvrdenia žalobcu už v žalobe). A teda žalovaná ostala dlžná so sumou 269,95 eur. Preto žalobe súd vyhovel len v tejto časti a vo zvyšku ju ako nedôvodnú zamietol.

Súd vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere skúmal zároveň aj platnosť dojednania povinnosti žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov. Je zrejmé, že formulár obchodných podmienok na rube zmluvy, ktorý v bode 3. upravuje oprávnenie veriteľa - žalobcu požadovať od dlžníka/spoludlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania a upravuje povinnosť dlžníka uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutého úveru, najmenej však 67,-eur, bol žalobcom pripravený vopred. Žalobca individuálnosť dohody o zmluvnej pokute a paušálnej náhrade nákladov a ich výškach vo formulárovom tlačive nepreukázal. S poukazom na § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, je aj v tejto spotrebiteľskej veci predpísaná zákonná domnienka, že zmluvné dojednania dohodnuté medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, pokiaľ dodávateľ nepreukáže opak. Žalobca v danom prípade opak nepreukázal, a tak súd konštatuje, že žalovaná štandardný formulár žalobcu, ako dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách, podpísala dňa 26.júla 2013 bez možnosti ovplyvniť vopred pripravený text na predtlačí štandardného formulára žalobcu s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny žalovanou, čo nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z činnosti súdu je známe, že žalobca podmienku, na základe ktorej je spotrebiteľ povinný zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov používa vo všetkých Obchodných podmienkach zmlúv o úvere uzavretých so spotrebiteľmi. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd zmluvné dojednanie o povinnosti spotrebiteľa (žalovanej) zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ktorá je s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatnou ako celok, preto je vylúčené prípadné moderovanie zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka, ktoré nadobudlo účinnosť od 1.1.2008.

Žalobca sa domáhal aj zaplatenia úroku z omeškania v sadzbe 5,25 % ročne zo sumy 1155,50 eur od 6.februára 2014 až do zaplatenia. Žalobca si právo podľa § 565 OZ, teda predčasné zosplatenie úveru pre omeškanie s úhradou splátok, uplatnil voči žalovanej prípisom odoslaným žalovanej dňa 22.mája 2014, v ktorom oznamoval žalovanej zosplatenie úveru späťne k 5.februáru 2014 a nasledujúcim dňom sa žalovaná mala dostať do omeškania.

Žalovaná sa skutočne dostala do omeškania so splácaním úveru a bola v omeškaní dlhšom ako tri mesiace minimálne už so štvrtou splátkou, a následne s každou ďalšou splátkou. Žalobca tak mal právo po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, s ktorej úhradou bola žalovaná v omeškaní, žiadať vrátenie celej dlžnej sumy. Žalobca oznámenie o zosplatení celého záväzku zaslal žalovanej listom dňa 22.mája 2014, v ktorom žalovanej oznámil, že úver sa stal splatným dňa 5.februára 2014. Súd však za deň splatnosti celej dlžnej sumy nepovažoval žalobcom takto určený deň, ktorý evidentne predchádza oznámeniu o splatnosti celej dlžnej sumy. Súd považuje postup žalobcu za nekalý, keď dlžníkovi oznámi, že celý úver sa stal splatným späťne niekoľko mesiacov.

Ak je dlžník v omeškaní so splátkou minimálne tri mesiace, má veriteľ v zmysle citovaných zákonných ustanovení právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky, teda požiadať, aby vo veriteľom určenej lehote zaplatil celú pohľadávku a nie oznámiť dlžníkovi, že úver bol splatný celý pred niekoľkými mesiacmi. Takto by si veriteľ mohol na základe vlastného uváženia privodiť pre seba nedôvodný finančný prospech

na úkor spotrebiteľa z úrokov z omeškania, keď by dlžníkovi oznámil takú splatnosť úveru spätne, keď bol úrok z omeškania najvyšší.

To, že žalobca žalovanú upozorní, že bude žiadať zaplatenie celej dlžnej sumy, neznamená, že môže oznámiť spotrebiteľovi spätnú splatnosť celého úveru. Okrem toho takéto upozornenie je zákonnou povinnosťou veriteľa a aj z neho vyplýva, že „bude žiadať“ zaplatenie celej dlžnej sumy, čo znamená, že až v budúcnosti sa celá stane splatnou. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, bol by pri rešpektovaní dohodnutých splátok, prihliadajúc na odporúčaný termín úhrady a počet splátok, splatný najneskôr dňa 25. augusta 2014, kedy by bola splatená celá istina, a preto až od nasledujúceho dňa po tomto dni priznal súd žalobcovi úrok z omeškania.

Návrh v časti skôr požadovaného úroku z omeškania z priznanej istiny považoval súd za nedôvodný, a to aj s tým, že hoc by zo skôr splatných a neuhradených splátok žalobcovi úrok z omeškania patril od skoršieho dňa, žalobca si ho z týchto skutkových dôvodov neuplatňoval, ale uplatňoval si ho v nadväznosti na splatnosť celej istiny. Prvým dňom omeškania žalovanej s úhradou dlžnej sumy tak bol najskôr deň 26. augusta 2014, od ktorého súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v zákonnej výške, keď v prvý deň omeškania bola základná úroková sadzba ECB 0,15 % a táto sa v zmysle citovaného nariadenia pre účely úroku z omeškania zvyšuje o 5 percentuálnych bodov. Žalobcovi tak patrí úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne.

Z uvedených dôvodov vyhovel súd návrhu iba v časti a vo zvyšku ho zamietol s poukazom na zistený skutočný dlh na úvere ako aj na to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a s poukazom aj na ustálený čas omeškania žalovanej a zvyšku úroku z omeškania.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí.

Súd zohľadnil aj vyjadrenie žalovanej, v ktorom požiadala súd o povolenie splátok. Vzhľadom na tieto skutočnosti, postupujúc v intenciách ustanovenia § 160 ods. 1 O.s.p., súd povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 30 eur mesačne v termínoch ako je uvedené vo výroku s tým, že omeškaním splnenia čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého zvyšného plnenia. Výšku splátky 30 eur súd považuje za primeranú k výške priznanej pohľadávky a zároveň má súd za to, že povolením splácania dlhu v splátkach nebudú ohrozené, a to vzhľadom na osobu žalobcu a výšku priznanej sumy, jeho práva. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ods. 2, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď po procesnej stránke bola vo väčšom rozsahu úspešná žalovaná, avšak nakoľko jej žiadne trovy nevznikli, súd jej ich ani nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).